EUROPEES PARLEMENT 2009 - 2014

Zittingsdocument

12.4.2012 B7-0200/2012

ONTWERPRESOLUTIE

ingediend overeenkomstig artikel 90, lid 2, van het Reglement

over het inwinnen van het advies van het Hof van Justitie inzake de verenigbaarheid met de Verdragen van de overeenkomst tussen de EU en de Verenigde Staten van Amerika over het gebruik en de doorgifte van persoonsgegevens van passagiers (PNR) aan het Amerikaanse Ministerie van Binnenlandse Veiligheid
(2012/2615(RSP))

Cornelia Ernst
namens de GUE/NGL-Fractie

B7-0200/2012

Resolutie van het Europees Parlement over het inwinnen van het advies van het Hof van Justitie inzake de verenigbaarheid met de Verdragen van de overeenkomst tussen de EU en de Verenigde Staten van Amerika over het gebruik en de doorgifte van persoonsgegevens van passagiers (PNR) aan het Amerikaanse Ministerie van Binnenlandse Veiligheid (2012/2615(RSP))

Het Europees Parlement,

– gezien artikel 218 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), en met name de leden 6 en 11 daarvan,

– gezien het ontwerpbesluit van de Raad tot sluiting van de Overeenkomst tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Europese Unie inzake het gebruik en de doorgifte van persoonsgegevens van passagiers aan het Amerikaanse ministerie van Binnenlandse Veiligheid[1],

– gezien de aan bovengenoemd ontwerpbesluit van de Raad gehechte Overeenkomst tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Europese Unie inzake het gebruik en de doorgifte van persoonsgegevens van passagiers aan het Amerikaanse ministerie van Binnenlandse Veiligheid[2],

– gezien de mededeling van de Commissie over de algemene aanpak van de doorgifte van passagiersgegevens (Passenger Name Record - PNR) aan derde landen (COM(2010)0492),

– gezien zijn resoluties van 14 februari 2007 over SWIFT, de PNR-overeenkomst en de transatlantische dialoog over deze kwesties[3], van 22 oktober 2008 over de beoordeling van de PNR-overeenkomst tussen Australië en de EU[4], van 5 mei 2010 over de opening van onderhandelingen over overeenkomsten inzake persoonsgegevens van passagiers (PNR-gegevens) met de Verenigde Staten, Australië en Canada[5], en van 11 november 2010 over de algemene aanpak van de doorgifte van passagiersgegevens (Passenger Name Record - PNR) aan derde landen[6],

– gezien de adviezen van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming van 19 oktober 2010 betreffende de mededeling van de Commissie over de algemene aanpak van de doorgifte van passagiersgegevens (Passenger Name Record - PNR) aan derde landen[7] en van 9 december 2011 over het voorstel voor een besluit van de Raad tot sluiting van de Overeenkomst tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Europese Unie inzake het gebruik en de doorgifte van persoonsgegevens van passagiers aan het Amerikaanse

[1] 17433/2011.
[2] 17434/2011.
[3] PB C 287 E van 29.11.2007, blz. 349.
[4] PB C 15 E van 21.1.2010, blz. 46.
[5] PB C 81 E van 15.3.2011, blz. 70.
[6] PB C 357 van 13.3.2012, blz. 8.
[7] PB C 357 van 30.12.2010, blz. 7.

Ministerie van Binnenlandse Veiligheid[1],

– gezien het op 12 november 2010 aangenomen advies 7/2010 van de Groep gegevensbescherming artikel 29 inzake de mededeling van de Commissie over de algemene aanpak van de doorgifte van passagiersgegevens (Passenger Name Record - PNR) aan derde landen, en gezien de brief d.d. 6 januari 2012 betreffende de overeenkomst tussen de EU en de Verenigde Staten van Amerika over het gebruik en de doorgifte van PNR-gegevens aan het Amerikaanse Ministerie van Binnenlandse Veiligheid,

– gezien artikel 16 VWEU en de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

– gezien de aanbeveling van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en het advies van de Commissie buitenlandse zaken (A7-0099/2012),

– gezien artikel 90, lid 6, van zijn Reglement,

A. overwegende dat met Besluit 2004/496/EG van de Raad van 17 mei 2004 betreffende de sluiting van een overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika inzake de verwerking en overdracht van PNR-gegevens door luchtvaartmaatschappijen aan het Bureau of Customs and Border Protection van het ministerie van Binnenlandse Veiligheid van de Verenigde Staten van Amerika[2] (hierna 'de overeenkomst') een Europees rechtskader werd gevestigd dat de doorgifte van PNR-gegevens mogelijk maakt;

B. overwegende dat het Hof van Justitie dit besluit van de Raad in zijn arrest van 30 mei 2006 in de gevoegde zaken C-317/04 en C-318/04 nietig heeft verklaard wegens het ontbreken van een passende rechtsgrondslag;

C. overwegende dat, sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon op 1 december 2009, het Parlement zijn goedkeuring moet verlenen voor de sluiting van nieuwe PNR-overeenkomsten voordat deze door de Raad kunnen worden aangenomen;

D. overwegende dat de Commissie een nieuwe overeenkomst heeft geparafeerd, en zij de Raad op 23 november 2011 heeft aanbevolen de overeenkomst te sluiten, waarop de Raad deze op 14 december 2012 heeft ondertekend; overwegende dat het Parlement op dezelfde dag het verzoek tot goedkeuring van de Raad ontving;

E. overwegende dat de overeenkomst duidelijk als doel heeft om, zoals artikel 1 aangeeft, voorwaarden vast te stellen voor de doorgifte, de verwerking, het gebruik en de bescherming van PNR-gegevens;

1. is van oordeel dat er geen rechtszekerheid bestaat over de vraag of de ontwerpovereenkomst in overeenstemming is met de EU-wetgeving voor gegevensbescherming en of zij in dit opzicht verenigbaar is met de Verdragen; heeft voorts zijn twijfels bij de keuze van de rechtsgrond, namelijk artikel 82, lid 1, onder d), en artikel 87, lid 2, onder a), VWEU (gerechtelijke en politiële samenwerking), in plaats van artikel 16 VWEU

[1] PB C 35 van 9.2.2012, blz. 16.
[2] PB L 183 van 20.5.2004, blz. 83.

(gegevensbescherming);

2. besluit het advies van het Hof van Justitie in te winnen over de verenigbaarheid van bovengenoemde overeenkomst met de Verdragen;

3. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie ter informatie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, en de nodige maatregelen te nemen om zulk advies van het Hof van Justitie in te winnen.